תשבץ העולם הזה 1804

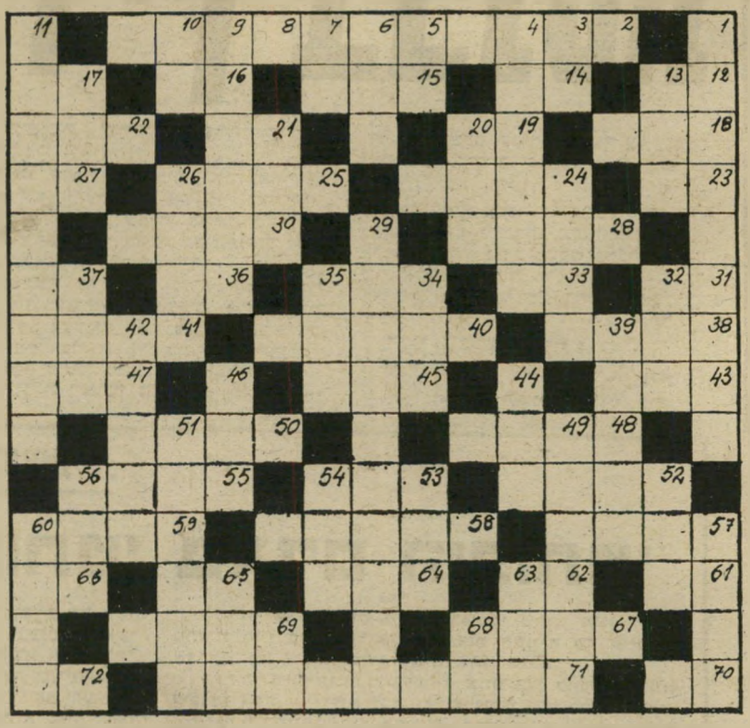

את פיתרון התשבץ יש לשלוח ת.ד. 136, תל־אביב, ולציין על גבי המעטפה: „תשבץ 1803". בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

מאוזן:

2) כינויו של ראש המתנגדים לחסידות (1797—1720). 12) קידומת שם הורלנדית. 14) קמין. 15) עיר קדושה לאיסלם. 16) קול גברי. 17) ממזכירי האו"ם. 18) כתם. 19) נישא. 21) מילת בריכה. 22) נהר מפורסם בברית־המועצות. 23) סוג של דגש. 24) חודש עברי. 25) אחר. 27) עטין. 28) עלילת גיבורים. 30) הורכחה. 31) איבר חיצוני. 33) ידית. 34) גרגר המוליד פרי. 36) בת קול. 37) אחד השבטים. 38) גז. 40) ירק מאכל ממשפחת הקטניות. 41) מקור המילה דמוקרטיה (לטינית). 43) מזרעו יקום המשיח. 45) סנטור רומאי, שסיים כל נאום במלים „קרתאגו תחרב". 47) תכשיט. 48) קללה. 50) ממלכי ישראל. 52) טוב יותר, רצוי יותר. 53) כינוי לאדם שאינו שולט בעצמו. 55) כלי לסיפול בשיער. 57) משלם לאיש כספלו. 58) במאי תיאטרון ישראלי. 59) בירה ערבית. 61) אוניברסיטה אמריקאית. 62) מונח בתורת החשמל. 64) זרע, צאצא. 65) תבואה. 66) מגש. 67) שמח. 69) שוטה. 70) רצועה. 71) זוג אבות. 72) קלף גבוה.

מאונך:

1) מצוררי ישראל בספרד. 3) יהיר. 4) ערבות, התחייבות בעד אדם או דבר. 5) ישן. 6) מס על יבוא. 7) קריאת שמחה. 9) הכתב העברי הקדום. 10) דגל. 11) מדינת איים בדרום מזרח אסיה. 13) כלי נגינה. 17) עיר במרכז הארץ. 20) מנה אחרונה מתוקה, מעין פודינג. 21) מדינה עתיקה בקדמת אסיה. 24) שכיר למחוא כפיים בהצגות. 26) קריאת שמחה והתלהבות. 29) כינוי לנוצרים שקיבלו את תיקוניו של לותר. 32) נוזל לכתיבה. 34) שק בחלק התחתון של צוואר העוף. 35) צנוע. 37) יורה. 39) מדבר מתוך טשטוש. בעיקר בגלל חום גבוה. 42) צורת „שיכון" לעולים חדשים בשנות החמישים. 44) מלאך. 46) אבן קשה. 49) אם לא. 51) חלק באניה. 52) משפט. 53) עוף לילה. 54) נוזל הנמצא בפה. 56) נוסף. 57) בעל חי גבוה. 60) חלק זעיר. 63) איכות. 65) כינוי לכלא. 68) נכרי. 69) להבה.

זכו בפרסים

להלן רשימה של משתתפים בפתרון התשבצים והחשבצים, שפתרונותיהם זיכו אותם בפרסי ספרים. כל הספרים יישלחו לזוכים בדואר.

פרסי תשבץ

תשבץ 1796: 1) שושנה כהן, ת.ד. 284, טבריה. 2) י. בן־פורת, רח' הירקון 305, תל־אביב. 3) יגאל חסון, קיבוץ תל־יצחק, דואר תל־יצחק.

תשבץ 1797: 1) פנינה הופמן, רח' בילינסון 6, חולון. 2) יעל ושלמה שפירא, רח' צה"ל 17, קיראון. 3) משפחת ביבר־שטיין, רח' קדושי־קהיר 10, חולון.

תשבץ 1798: 1) ניר גלין, רח' ארלוזורוב 23, רמת־גן. 2) דוד שלזינגר, להבות־חביבה 38835, ד.נ. שומרון. 3) בתיה שקולרמן, רח' הדר 6, רמת־גן.

תשבץ 1799: 1) יצחק מזרחן, שד' השושנים 14, רמת־גן. 2) ארנון שרון, דרך הים 133, חיפה. 3) בתיה אבוהב, רח' סמילנסקי 30, באר־שבע.

תשבץ 1800: 1) סיגל נאמן, קיבוץ רביבים, ד.נ. הנגב. 2) דליה בן־מאיר, רח' בן־ציון 20, ירושלים. 3) נתן אושרי, קיבוץ תל־יצחק, דאר תל־יצחק.

פרסי חשבץ

חשבץ 1796: 1) דורית גפנר, כפר־יחזקאל. 2) יצחק וינפלד, ת.ד. 670, פתח־תקווה. 3) רחל קרויצר, עין־המפרץ, ד.נ. אשרת.

חשבץ 1797: 1) תמרה גרין, רח' גור 12, תל־אביב. 2) נח פרידמן, רח' ירמיהו 52, תל־אביב. 3) יחזקאל פרידלה, רח' העבודה 1, הוד־השרון.

חשבץ 1798: 1) דניאל ארד, שד' הצבי 25, חיפה. 2) דב לרר, ד.צ. 2717, צ.ההל. 3) דב רובין, שד' הנשיאים 106/2, באר־שבע.

חשבץ 1799: 1) לויה ענבר, רח' פינסקר 12, רחובות. 2) פיטר מיקלסון, רח' איזנברג 20, רחובות. 3) יהודית צדיק, מ.א. 2548038, ד.צ. 1238/ב', צ.ה.ל.

חשבץ 1802: 1) הלל אגמון, רח' ברודצקי 4, תל־אביב. 2) משה שחם, רח' כצנלסון 126, גבעתיים. 3) רס"ל פרץ כהן, מ.א. 2027934, ד.צ. 1026, צ.ה.ל.

במדינה

(המשך מעמוד 10)

שות צרות. צרות אלה מחזקות את הלחץ של גח"ל מבחוץ, ושל אנשי ארץ־ישראל השלמה בתוך מפלגת העבודה. חלה תזוזה בכל מערכת יחסי־הכוחות.

תזוזה זו אמנם אינה מציאותית, מפני שאינה נובעת מיחסי־כוחות ריאליים. אבל די בה כדי לשנות את נוסחאות הקואליציה, וממילא את מעמדה של ישראל בעולם.

סמי וסוסו. בשביל סמי וסוסו, הרוצים בסך הכל להגדיל את כוחם בתוך המפלגה בעזרת סיסמאות לאומניות, זהו ניצחון גדול ואפילו בלתי־צפוי. האמביציה שלהם גדלה, והם חולמים עכשיו על תפקיד כלל־עולמי.

בחודש שעבר נסעו השניים יחד לארצות־הברית, להיוועד עם פקידי משרד־החוץ האמריקאי. הם לא הגיעו לגיוסק סיסקו, אך פקיד זוטר אמנם נפגש עימם, הקשיב בכובד־ראש דיפלומטי לדיעותיהם. לאחר מכן הכריחו את המערך לכלול בהצעת־הסיכום בכנסת את הנוסח של „זכויות היסטוריות על ארץ־ישראל."

סמי וסוסו הגיעו רחוק.

השטחים

האיש שלא היה

אומר את דברו

הקסבה של שכם. „אפילו עם עשרה חיילים לא תכניס אותי עכשיו לשם," אמר סגן־מילואים אחד המשרת בסביבה. רחובות צרים, דרך־עפר כבושה באבק, בליכלוך וברגליים יחפות. חנויות קטנות נשפכות לרחוב הצר. כבשים שחוטים פשוטי־עור תלויים ליד סכיני־קצבים ארוכים, חדים כתער.

נהג המונית הנוסעת לקסבה מדבר אנגלית שוטפת. לא סותם את פיו לרגע. „פה בית־ספר, שם השוק וזה בית־העירייה. למה לא עושים כבישים יותר טובים? בלבנון הכבישים כמו באירופה.

הקסבה של שכם
רחובות צרים

בכלל לבנון היא אירופה של המזרח־התיכון..." אבל כשהוא נשאל אם ישתתף בבחירות הקרובות נשכחת כל האנגלית שלו בבת־אחת. הפדראציה של חוסיין. פדראציה? לא, זאת מילה ארוכה מדי, קשה מדי, לא מבין.

קפה קטן בלב הקסבה. אפלולי, מזרחי, נודף ריח הל וכמון. יושבים בפנים שניים. מתוך פינה אפלה צומח בעל־הבית. ב„כן בבקשה" אנגלי הוא מזמין לשבת. עם הקפה נשלחות השאלות. כן, הם מכירים את העולם־הזה. „Very good peaper," אומר אחד מהם מאחורי משקפיים שחורים. לא שואלים לשמות. מצניעים ככל האפשר את המצלמה. היא מטילה עליהם פחד. הם לא מסירים ממנה עין. „הלואי שחמדי כנען יחזור," זורק מישהו בחסות האפלולית ונאלם מגודל העזתו. מה יש.

(המשך בעמוד 14)